

עפ"ת 1022/14 - טלאע נפאפעה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 1022-14 נפאפעה נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופטת אסתר הלמן
המבקש	טלאע נפאפעה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

זוהי בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין עד להכרעה בערעור שהוגש על על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בנצרת (כב' השופטת דלית שרון) בת"ד 6844-01-11.

המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נהיגה בקלות ראש וברשלנות תוך אי שמירה על רווח בינו לבין הרכב שלפניו, שבגינן נגרמה תאונת דרכים, אשר הביאה לנזקים גופניים, שלא עלו כדי חבלות של ממש למעורבים בתאונה, ולנזקים לכלי הרכב המעורבים.

לאחר התאונה יצא המבקש מרכבו לזמן קצר, אמר לנפגעים כי הכל בסדר, ובעזבו את מקום התאונה פגע שוב באחד הנפגעים והמשיך בדרכו. בשל כך הורשע המבקש גם בהפקרה לאחר פגיעה ובעזיבת מקום התאונה ללא מסירת פרטים, כל זאת כשהוא נוהג ללא רישיון רכב תקף וללא פוליסת ביטוח תקפה.

המבקש זוכה מעבירה של נהיגה בזמן פסילה.

בגין מעשים אלו נגזרו על המבקש עונשים שכללו מאסר בפועל של 8 חודשים, פסילה בפועל לתקופה של 4 שנים, וכן עונשים נלווים: מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי.

בהסכמת ב"כ המשיבה עוכבו רכיב המאסר ורכיבי הקנס והפיצוי עד להכרעה בערעור. משכך החלטה זו נוגעת לרכיב הפסילה בלבד.

טענות הצדדים:

עמוד 1

לטענת ב"כ המבקש יש לעכב את רכיב הפסילה עד להכרעה בערעור, זאת בשל סיכויי הערעור הגבוהים, וכן לאור העובדה כי במהלך ניהול התיק לא התבקשה פסילת רישונו של המבקש.

מנגד סבורה ב"כ המשיבה כי אין להיעתר לבקשה נוכח הטעמים הבאים: סיכויי הערעור אינם גבוהים, המבקש הודה שביצע עבירת נהיגה ללא פוליסת ביטוח, אשר העונש לצידה הינו עונש מינימאלי של פסילה בת שנה, מדובר במבקש עם עבר פלילי מכביד לרבות בעבירות תעבורה וכי בכוונתה להגיש הודעת ערעור על קולת העונש.

כמו כן, הגישה ב"כ המשיבה פסיקה ממנה היא מבקשת ללמוד כי בתי המשפט לא נהגו לעכב את רכיב הפסילה, כיוון שהפגיעה במבקש אינה גבוהה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

על פי פסיקת בית המשפט העליון, כאשר מדובר בפסילת רישיון נהיגה הנטייה היא שלא להיענות לבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין כדי שלא לאפשר למי שהורשע בעבירות תעבורה לחזור ולנהוג בכביש תוך סיכון הציבור "**באיזון בין האינטרס הציבורי לעניינו של הנאשם מכריע השיקול הראשון, ויש לכך השלכה ישירה על השיקולים בבקשת עיכוב ביצוע עונש פסילת רישיון**". (ע"פ 4853/06 לוינסון נ' מדינת ישראל (22.6.2006)) כאשר מדובר בעיכוב ביצוע שלילת רישיון נהיגה, נקודת האיזון בין האינטרס הציבורי בריצוי מידי של העונש לבין השיקולים התומכים בעיכוב ביצועו שונה, נוטה, ביתר שאת, לביצוע מידי של העונש (ע"פ 6341/04 הר אש נ' מדינת ישראל (10.08.2004)). הדברים נכונים גם כאשר מדובר בערעור על הכרעת הדין, ככל שסיכויי הערעור אינם גבוהים וקיימים טעמים נוספים המצביעים על מסוכנות המבקש. (בש"פ 5699/13 לולו קפלן נ' מדינת ישראל, (23/08/2013)).

במקרה שלפנינו נראה, לכאורה, שסיכויי הערעור אינם גבוהים, הואיל וטענות הערעור מכוונות כלפי ממצאיו העובדתיים של בית המשפט קמא, אשר נקבעו על סמך התרשמותו מן העדים שהופיעו בפניו. גם אם נצא מתוך הנחה כי סיכויי הערעור אינם קלושים, הכף נוטה לטובת דחיית הבקשה. עברו התעבורתי של המבקש מכביד ביותר ומצביע על הסיכון העולה מנהיגתו. בית המשפט קמא מציין (סעיף 4 לגזר דינו), כי המבקש מחזיק ברישיון נהיגה משנת 73 ומשך 41 שנה נרשמו לחובתו 135 הרשעות, רובן חמורות וחלקן אף מהוות הפרת הוראות חוקיות.

בנוסף, על אף שעונש הפסילה עוכב על ידי בית המשפט קמא עד ליום 18.09.14, לא הפקיד המבקש את רישונו עד למועד זה ואף בכך יש להצביע על התנהגות פסולה מצד המבקש ולהצדיק את ביצועו המידי של עונש הפסילה.

עוד אציין, כי בדרך כלל נשמעים ערעורים פליליים בבית משפט זה, בתוך פרק זמן קצר, כך שיש להניח כי הערעור יוכרע בקרוב.

נוכח כל האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים, בדחיפות.

**ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ה, 01 אוקטובר 2014,
בהעדר הצדדים.**